

„Vienvie Lietuvniku“
Išleina kas trečiadienį
Brooklyn, N. Y.
Prenumerata metams:
Suvienytose Valstijose ir
Kanadoje \$2.00.
Europo ir kitur \$2.50.
Prenumerata mokama iš vir-
sau. Prenumeratos metas
skaitosi nuo laiko užsirašymo,
ne nuo Naujo Meto.
Apgarsinimų prekių klaus
kite laišku.
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS,
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

THE LITHUANIAN WEEKLY
„Vienvie Lietuvniku“
Published every Wednesday
Brooklyn, New York.
Yearly subscription rates:
In the United States and
Canada \$2.00
To Foreign Countries \$2.50
Advertising rates on applica-
tion.
Address all communications
to publishers:
J. J. PAUKŠTIS K. BRAZYS
120-124 Grand st.
Brooklyn, N. Y.

VIENYBE' LIETUVNIKU

Visuomenes, literaturo ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 31.

Brooklyn New York, Branch—Plymouth, Pa. d. 3 Rugpjūčio (August) 1910 m.

ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST-OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-ND, 1879.

Metai XXV

**Broliai, į kovą
prieš girtuoklystę.**

Nesen i p. Barabosius raše „V. L.“ 17 nr. straipsneli „Liaudis laukia“, nurodyda, mas ant besiplatinančios paslietuvius girtuoklystę ir šaukdamas pasirodyti su blaivybės darbu, nes —liaudis laukia... Ir ištikro laukia! Pas mus turbut jau tik iš laukimo ir tikimosis išganymo. Praejo juantys mėnesiai su viršum ir kad nors gi balsas butų tam atsiliepę...

O tas klausimas — labai svarbus. Jo svarbumą, tarp ko kito, gražiai rodo skaitlius pragrtujų Amerikos smulkėse ir Lietuvos monopoliuose pinigų. Taip, va, Kauno gubernijos pavietai 1904 metuose sekant aspinigų eiles pragrē:

Kauno apskritis pragrē 676,931 rb. 69 kap.

Šiaulių apskr. 653,520 rb. 10 kap.

Reseinių apskr. 576,166 rb. 81 k.

Telšių apskr. 540,803 rb. ½ kap.

Panevėžio apskr. 410,893 r. 92 ½ kap.

Zarasų apskr. 339,800 rb. 12 kap.

Ukmergės apskr. 339,548 r. 87 kap.

Per visą Kauno guberniją tais metais pragrēta 3,538,665 rub. 52 ½ kap., tai yra daugiaus negu pusketvirtio milijono!

O kiek dar prageria, apart monopolijų: koniako, likerio, ledinės ir kitų svaiginančių gérinių neskaitant vyno ir alaus!

Ir to turi buti dang, jeigu alaus išleista Kauno gubernijoje 1904 metuose buvo daugiaus negu milijonas viedrų, o Ražinkino vyno pusketvirtio tukstančio viedrų!

Kad gi syki žmonės supras-

tų, kaip tai bledingas yra degtinės gérinių ir proto nuodijimas alkoholiu! Kiek iš girtuokliaivimo giliasta nelaimių, jeigu norėtų kas surašyt, tai surinktų iš šimtų tomų knygynus, pilnus ašarų, vargų, dejajavimų, skuršnos ir baisių tragedijų...

Rods dabar jau ne vienas ir pasako, kad: „butų gerai iškėlus degtinei kovą“. Bet to neuztenka. Mums reikia pradeti ne žodžiu bet darbais. Prašalinti girtuoklystę — yra darbas sunkus, bet galimas, nes nieko nera negalimo.

Sunkiausia kova su žmonių piktais papročiais. Viena ypatiačiai nieko nepadarys, čia reikia butinai bendro darbo.

Straus.

Kam badu mirt, kad galima dirbt?

(Užbaiga. Zr. „V. L.“ 29 No.)

6. Na, dėlto, kad mūsų studentams ir šiaip jau moksleiviams pragyvenimo dėlei prisieina ir fiziškai tulų laika padidėt, tai nei p. Šeštokui nei abelnai mūsų jaunimui neverta nusimint. Reikia neužmiršt, kad tokią moksleivių tukstančiai yra pas visas taujas, netik pas mus. Darbas nesugadina jaunimo, o skurdas užgrudina jų pobudį. Napoleonas, kuris vėliaus patapo francuzų imperatorium ir pue Europos užkariavo, budamas gi prastu studenteliu kartais nedatekdavo po kelias dieninas pavalgyti, vaikščiojo prasiępusiai čebatais, o lekcijų uždarbiais maitino savo motiną ir mačenius brolius su serimis. Ir būdu nenuminė, tiki dar labiau savo energija sustiprino. Tas-pats buvo ir yra su visais dėliais žmonėmis: nepaleido jų niekas gaunties po dirvas su aukso vėromis. Ir mūsų Kudirkos šiandien delta yra gerbiamas, kad ir skurde gyvendamas gyvai atjautė savo priedermes linkui savo brolių lietuvių, kad už Lietuvos liandžių kovodamas nepaisė ar kas jis aukomis šelpas ar nešelpas — atidavė jai gyvastį. Vargiai iš jo lietuvių butų džiaugėsi, jei jam butų pasitaikę užgimti milijonierius sunumi. Ir vargiai kada mūsų liudis apvaikštinės jubilejus tiems, kurie tik aukomis buvo pastatyti ant kelio ir paskiaus pasidare sau gyvenimeli, atskirėje iš visuomenės užpakaliu, — kaip jau daugelis tokiių mitulų šiandien padarė...

7. p. Šeštokas labai tankiai prikiša mūsų visuomenei Kudirką ir Vaičaitį, lyg butų galima visą tautą kaltinti, jei vienės-kitas iš intelligentų pamiršta kokia liga, kad ir džiova. Džiova paima kasmet iš žmonijos tarpo didelius kaičius aukų. Nuo tos ligos labai maža žmonių tėra liuosi, nes dauguma, ypač iš varginėnių luomų, nešasi ją tėvu palikimu nuo vienos kartos į kitą. Kas moka racionališkai gyvent, tas ilgainiu pasigydys; bet kas neprisilaiko nuo perdejimų, ypač nuo jaunystės klaidų: alkoholio, rukymo, brajimo, silpnumo valios, etc., ta gilinė tuč veikiai pasigau na, nežiurint ar jis bus inteligenčias, mokinys, rašytojas, Saulio istorijoje mūs žinome sidet prie žmonių švietimo. O

ir tojas ar kas kitas. Ant žuvančių mūsų žmonių nuo džiovos reikia ne sentimentalines ašaras liet, ne žukas dėt jų išvežimui į sanatorijas ar „nuobado apgint“, bet skelbtį racionališką gyvenimo budą ir skiepyti mūsų liaudijye hygienos svarbą, arba prasalinti džiovos priežastį. Duokime mūsų esančiai ir ateinančiai kartai protą, o ne sukolektutus aukomis pūnigus. Su pro-

tu ir prakilinua dvase jie mokei ir patys eiti pirmyn ir vesti visą liaudį.

8. Aš savo straipsnelyj ankipto netvirtinau grižtumu, buk mums nereikia šelpi moksleivius. Priešingai, aš turėjau omenyje tuos miegalius, ką aukomis šelpiami „išėjė moksclus“ ir šiandien iš mūsų tarpo dingo, yt tirpti surupo: jie ne vien nieko taujai nedirba, bet nei už kitus vartoginius moksleivius, ko kai antisomet buvo ir jie patys, nei syki nepaagituoja. Man jie prisiminė girdint sentimentališkus klykavimus uz moksleivių šelp mą ir prižadus lietuvių tautai čielu burio didvyrių-milžinų, aukomis sušiu lantų. Atgal netoli desėtkas metų atgal girdėjome lygiai atstovų?

Pasaule turtai jų rankose.

Jie yra nematomais

sveto valdonais.

Net mūsų

religių ir socializmų supama-

tavo du žydai: Kristus ir

Marksas.

Štai koki patriotizmą

aš gerbin pas žydus.

Mūsų gi

patriotizmas yra džiaugsmas,

kad esame iškybė nagais i

tulų žemės sklypą ir nesilei-

džiamame nuo jo nusikratyt.

Rodas, jei kas mus nuo Lietu-

vos žemės nupurtys, tai ding-

tu mūsų istorija, kalba, kul-

tura ir visa mūsų tautystė su

mumis sykiu.

Tai yra mūsų žemasis

ir baugštomo patriotizmas;

mūsų stoka tikrojo

patriotizmo: mylēti žmoniją,

bet pirmiausiai savo žmones,

į kokį tik pasaulio kampą mus

liktinė nenuvestų.

Žydai jieško

svete pragyvenimo ir dir-

ba savo tautai.

O mūsų pa-

triota-moksleivai gązdina sa-

vo sius — pamesia savo žmones,

jei jie neduos aukų!

Aš matau

didelį skirtumą tarpe patrio-

tzmo žydų ir lietuvių ir tas

skirtumas kalba prieš lietu-

vius.

9. Ne visai galima sutikti

su tokiu, nors ir apygudriu-

pasakymu: „Pirma negu pra-

desi mokyti kitus — išmokyk

pats save“.

Tai yra tik leng-

vas pridengimas tūbingio arba

nenorėjimo žmonėms dirbt-

siandien prie tokio zemo mū-

sų liaudies apsišvietimo, ir

pradinę mokyklą lankantis

žmogus tą pasakys.

Juk pa-

siūlomas jau gali daugelis pri-

metu.

ką jau besakyti, padékim apie einančius trčias ar ketvirtą klasą gymnazijos arba Valparaiso bei Cooper Union mokyklas! Menkutis straipsnelis mūsų žmonėms yra didelė mokslo naujiena. Ir tokis straipsnelis, padékim sau, syki i metus (jeigu ne i mėnesi!) moksleiviui parašyt, tai nieko nereiškia. Bet nei to iš mūsų didžiumos moksleivių nėra.

10. Man gaila net butų laikrastyje užinti vieta, teisiniu si prieš p. Šeštoką delei „Aušros“. Jis prisega man epitetą: „rašyti straipsnius ir niekių tokias draugijas kaip „Aušra“... gėda!“ Taip, gėda. Tik ne man, bet tam, kas skaitydamas apie Europą, atrandą ten Aziją, nes mano straipsnelių jokių „Aušros“ išniekinimų nebuvo. Tas dar syki charakterizuoją mūsų moksleivius, kaip jie gyvena ne protu, bet jaismais; peikdami partizantizmą, patys išsiuoda ultrapartizantais savo fantazijų.

11. Čia eina dalykas ne apie vieną „tokį Bagčių“, kuris, anot p. Šeštoko, „aklai tikėdamas partijoms“ pridirbo pas Amerikos lietuvius visokių, moksleivių pažeminančių darblių. Yra daug-daug tokį, kurie prisdengdamai „partijų“ vardu neveikia absolutiškai nieko: nei toms partijoms, nei vieniems. Partijos jiems yra lyg kokia pridangtis nieko neveikimui. Tegul gi jie veiktu nors partijoms. Bet jų nematome nei tenai.

12. Aš išaukiančią iš visuomenę moksleivių niekas paslietuvius ikšiolai dar neišjuokė, — kaip p. S. tvirtina. Jeigu viens-kits ką ir pasakytu, tai argi galima į tai atsižvelgt ir nultilt. Tai šitokie silpnuteliai nori svietą valdyt ir tautą vest, kurie vejo pustelėjimo pasibaudo! Juk tokius po teisibei nei neverta šelpt...

Užbaigiu. p. Šeštokas lie-

tuvius sulygina su tuščiu oru.

Jeigu esą moksleivis nuklimpi-

sta į pelkę ir šaukiasi į visuomenę, tai tas balsas tuščiai at-

simuša į akmeninę užkietėjusių širdjų. Todėl studentai, lyg

zinodami tą lietuvių akmeninę

širdį nei nebesišaukia. Argi

taip? Bene tik perdaug bus

mūsų visuomenę niekinama?

Aš gi kaltinu ne visuomenę, kuri svarbesnių gadynės rei-

kalų nepermato, bet moksle-

vius, kurie tą reikalų neparo-

do. Aš laikau liaudies pusę.

V-tis.

riško žygio, tačiaus TMD. ntarus pastatyti, šio jubilejiniu apvaikščiojimo atminčiai paminklą – išleidimui knygos po „Po Gruenwaldu“ ir paraginus visas TMD. kuopas rengti po savo vėliava vakarus su referatais, dainomis ir deklamacijomis, su tikslu kad supažindinti plėčia visuomenę su turiu ir svarba rengiamojo spaudai veikalo, tatai 3-čiai kuopa sajausdama tokiam sumanytum ir parengė šį vakarą.

Nors buvo gana šilta ir nors tas vakaras buvo surengtas labai trumpame laike, vienok publikos buvo susirinkę labai daug, virš 500 žmonių. Toks skaičius žmonių ant Brooklyn'ė parengtų referatų dar niekad neatsilankė.

Programas buvo gana ilgas ir įvairus. Pirmiausiai TMD. 3-čios kuopos pirminkas J. V. Lutkauskas atidėjo vakara ir savo įžengiamoje kalboje trumpai pabriežė TMD. veiklumą per pastarajį džiūmą metu, nurodydamas kaip daug ši Draugija pasitarnavo skleidime apšvietos lietuvių visuomenėje. Ragino visus rūgties į TMD. ir prisidėti prie išleidimo p. Gabrio veikalo „Po Gruenwaldu“.

Mildos vyriškų balsų chorą po vadovyste p. L. Eremino sudainavo „Lietuva tėvynė mūsų“ ir „Lietuva tėvynė mūsų“ ir „Lietuva tėvynė mūsų“ grįst norėčiau. p. P. Mikolaičius kalbėjo apie Dr. Kudirkos raštų vertę. Nurodė, kad šis TMD. išleidimas yra vienas iš didžiausių, kuris užima pirmą vietą mūsų literaturoje. Parodė taipgi susirinkusiems visą egzempliorių tos laidos, kas padarė gana gilią ant publikos įspudį, tai liudijo gausus delnų plojimai.

Liet. Apš. Draug. maišytų balsų chorą, po vadovyste p. P. Bukšnaičio sudainavo „Mociu mano“ ir dar kita daine, kurios užvardės nepamenu. Dainelės publikai gana patiko.

Toliaus p. J. Gabrys skaitė referatą temoje „Mušis po Gruenwaldu“. Škaitymas buvo gana nuoseklus, prie to daillustracijos priruoštos tam tikslui, ne vien kad puošė referatą ir darė maloną ant publikos įspudį, bet ir gana daug prisidejo prie atvaizdiniuomo anuometinių nuotikių. Beskaitant p. Gabriui referatą publikai daug kartų atsiliepe gausum delnų plojimu, ypač tas yra pažymėtina, kuomet ant palos pasirodė paveikslas perstatantis grįžtantį po pergalėi kryžievių, D. L. K. Vytautą, apsuptą rindomis kareivijų ir nešančią augštai iškelia Lietuvos vėliavą, kaip ženkla visuotinos kryžievių pergalės. Šiam momente publikai taip sujudo, kad karštą ir gausus delnų plojimas traukė i bent keletą minučių.

Po referatui J. V. Lutkauskas paaškino susirinkusiems, kad surengimas vakaro lečiavauku. Surinkta \$11.72, iš kurių apmokėjus lečias surengimo vakaro, likusius paskirta išleidimui veikalo „Po Gruenwaldu“.

Ant galos „Daina“, maišytų balsų chorą, po vadovyste p. L. Eremino sudainavo „Tėvynė mano“, „Girioj“ ir „Pava-

sarėlis“. Reik pažymeti, kad šis chorą, nors dar nesenai tebegyvuoja, užemė pirmą vietą tarp dalyvavusių chorų.

p. Gabrio referatas ir dainos paliko žmonėse gilią ir ilgą atmintį. Pastebėtina yra, kad publiką, nors buvo gana šilta, užsilaikę ramiai iki pabaigai ir užsibaigus programui matėsi, kad noriai butų sėdėjė kojų pusvalandij ilgiaus. Priguli garbė 3-čiai TMD. kuopai už surengimą šio vakaro, nes tuomi parodė pavyzdį ir kitoms draugystėms, kaip reikia panašius vakarus rengti ir ko mūsų publika pageidauja. Jeigu mūsų referatų rengėjai pasistengtu savo referatus papuošti illiustracijomis ir pajavairiuotu programą keletu dainelių ir deklamacijų, be abejonių, visuomet skaitlingai publikai laikytusi, o skaitlingi publikos atsilankymai į tokius susirinkimus yra mum labai pageidaujami, nes kuomi platenė minia pradės sveikai protauti, tuomi greičiau mūsų liudyje pakils susipratimas.

J. Valas.

Grand Rapids, Mich.
Liepos 24 d. čia atsibuvo iškilmingas apvaikščiojimas 500-metinių sukaktuvį Mušio ties Žalgiriui. Dalyvavo tris vienės draugystės: šv. Jurgio, šv. Petro ir Povilo ir neprigulinti prie bažnyčios, Lietuvos Sunų draugystė. Maršavimas gatvėmis prasidėjo 2:30 po pietų pradedant nuo Quarry st, iki Eleventh, nuo ten į Broadway, Bridge, Canal, Monroe, Ottawa, Sixth, etc iki Hamilton, iš kur sugrįzo ant Quarry paslietuviaška bažnyčią. Apsistojus maršuotojams tam paskirtoje vietoje, ant parengtų pagrindinių sėdėjėjo nurėdytas D. L. K. Vytautas ir jojo narsus kareiviai. Tarpe jų sėdėjo mūsų dvasiškos ir svietiškos valdžios tarnai: buvo miesto majoras, Michigan, o valstijos gaspadorius ir p. Elijosius iš Chicagos, Ill., kaip jis sakė esas Commissioner of country Cook. Iš dvasiškos buvo; kun. Serapinas iš Chicago, Ill. ir mūsų klebonas Matulaitis, kuris perstatinėjo publikai iš programos kalbėtojus ir daininiukus. Pirmiausiai kalbėjo miesto majoras, kuris išrodinėjo, kad lietuvių turėti tautiškus kalbėtojus, o ne dvasiškus, nes mūsų dvasiški tėvai daug turi vargo, kol iškraipo ir išukina kalbą, suilygindami tikėjimą su mokslu. Bet mės jau žinom, kad tikėjimas priešinasi mokslui, nes mūsų tikyba atgyveno savo dienas, šiamas pasietyt.

Negaliu praleisti nepaminėjus darbšumą komiteto, kuris surengė tą visą apvaikščiojimą ir apgarsino angliskuose laikraštiuose svarbą to apvaikščiojimo. Tarpe to atsizymėjo ponas Cybulskis savo darbšumu, nes kiek jau yra žinomas, tai darbščiausias vienas tarpe mūsų intelligentų. Užsipelnė nemiršančią garbę mūsų miesto lietuvių svetimtaučių akysė su šiuom apvaikščiojimu; jeigu tik lietuvių laiutisi girtuokliavę, tai butų pirmiai ir geriausia tauta mieste Gr. Rapids.

Paskui choras padainavo „Kur Siešupė“.

Toliaus kalbėjo kun. Sarapinas, apie Muši ties Žalgiriui ir peikę kryžievius, kad jie po priedaaga kryžiaus ir Kristaus mokslu, kankino lietuvius perdu šimtu metų, nurodinėjimo kryžievių blogas puses ir iš karto taip balsi karė ir kas jo-

sios norėjo. Ragino lietuvius prisidėti prie tų draugijų, kuriuos renka pinigus Amerikai dėl pirkimo žemės Lietuvoje.

Toliaus kalbėjo Michigan'o valstijos gaspadorius, jis savo kalboje perbego lietuvių istoriją paminėdamas mos dvyrius, kurie kovojo už lietuvių, gerbė Kosciušką ir kitus. Išgyré ir pasakė „Lithuanian's are welcome in this country“. Paskui dainavo jaunos mergaitės „Kur banguoja Nemunėlis“.

Ant galos kalbėjo p. Elijosius iš Chicagos, kuris nepažino nei socialistų, sakyda mas: „neklausykit kokių tai bedievlių-socialistų, bet bukit gerais tautiečiais katalikais, t. y. dvi „karunos“ viena tautos, antra katalikizmo“; bet zmonės įžemė nerimauti ir sklaistyti iš susirinkusio burelio.

Iš publikos buvo girdėti žodžiai, kad kalbėtojas tolį nuzengė nuo tėmos, nes tai nebuvavo koks politiškas susirinkimas, bet buvo tautiškas apvaikščiojimas ir prakalbos; bet mūsų politikierai to nepaiso, varo agitaciją apie partijos naują (žmoniai republikon) ir jau.

Trumpai ir be jokių faktų išspeikė socialistus, sakydamas: „štai socialistai kaip kad „kraujai“ ateina, pamato lašinių šmotą, tai ir duok jiems, bedieviai!“ Bet matydamas, kad publikoje neranda jo žodžiai pritarėjų, paėmė antrą pusę. t. y. prisipažino pats esas socialistu, ale ne bent kai, tik „geru“ socialistu.

Užbaigoje padainavo maišytas choras „Tegul giriros“.

Programas buvo labai gerai prirengtas ir atliktas, kaip iš kalbėtojų taip ir iš dainininkų.

Taipgi širdingą turim ištarti ačiu vietiniams vargonininkui, kad jis taip energiškai darbuojasi ant tautiškos mūsų dirvos. Iš kalbėtojų pusės atsižymėjo Mich. vaslstojoj majoras ir antras—miesto majoras; o kaip iš lietuviškų kalbėtojų, tai galiu sakyti nebuvovo, nes kunigams rupėjo privatiškas biznis, o p. Elijosius taipgi politiką vyrinėjo ir turėjom palikti be platesnio pakalbėjimo apie tą taip mums svarbų jubiliejų.

Rengiant tokius apvaikščiojimus, reikia turėti tautiškus kalbėtojus, o ne dvasiškus, nes mūsų dvasiški tėvai daug turi vargo, kol iškraipo ir išukina kalbą, suilygindami tikėjimą su mokslu. Bet mės jau žinom, kad tikėjimas priešinasi mokslui, nes mūsų tikyba atgyveno savo dienas, šiamas pasietyt.

Negaliu praleisti nepaminėjus darbšumą komiteto, kuris surengė tą visą apvaikščiojimą ir apgarsino angliskuose laikraštiuose svarbą to apvaikščiojimo. Tarpe to atsizymėjo ponas Cybulskis savo darbšumu, nes kiek jau yra žinomas, tai darbščiausias vienas tarpe mūsų intelligentų. Užsipelnė nemiršančią garbę mūsų miesto lietuvių svetimtaučių akysė su šiuom apvaikščiojimu; jeigu tik lietuvių laiutisi girtuokliavę, tai butų pirmiai ir geriausia tauta mieste Gr. Rapids.

Laukdamas gerų pasekmų nuo šio apvaikščiojimo mūsų

tautai, tikiu, kad ir ant toliau rupins tautos reikalais mus viengenčiai.

J. D-tis.

Kensington, III. Lietuvių susipratimas, lavinimasis ir žengimas pirmyn čia, (kaip chicagiečiai sako, užmirštame kampely) auga milžiniškai didyn. Kelio rodytojais ir vadovais yra socialistai, kurie vedė žmones į susirinkimus, rengia prakalbas, deklamacijas, dainas, diskusijas, etc.

Paskutinių diskusijų ir debatuvakarų buvo surengusi vietinė LSS. kuopa liepos 23 d. Diskusijų tema buvo: „Kas geresnė nauja suteikia žmonijai: tauta ar socializmas?“ Tvarant vakaro programą ir šaukiant diskusantų vadus, atsišaukė du tautos apgynėjai iš Chicagos: p. Dagis („Dagio“ laikr. išleistojas) ir p. Vitkus, kuriems susirinkimas Pavelijo debatuoti su socialistais. Ne minėjui tautiečių pastatomų faktų, kurių kaipir nei nebuvavo. Taipgi neminėsi ir socialistų faktų, kuriais publikai klosi užganėdinta,—kad socializmas ateityj atneš naują žmonijai. Dabar čia kalbama, kad verčiai parenti socialistai ir jų leidžiami raštai, kadaangi, sulyg debatu išvedimo, tautiečiai (patriotai) daugiausiai leidžia del biznio, negu dėl darbininkų apšvietimo.

Andrejevas.

Apie nekaltai pralieta Brooklyne kraują.

Pereita savaitę, ketverge, Brooklyne atsitiko vienas iš pasibaurėtinų užpuolių ant nekaltų žmonių, ant streikuojančių cukernės darbininkų. Tuo nedoresnis yra užpuolimas, kad jis padarė cukernės—American Sugar Refining Company—samdyti skebai ir ozveizdėtojai, ir vienas iš jų nušovė vieną žmogų negyval, o kiti šuviai iš jų pusės mirėnai pašovėdu, ir po tam iškiliusiose riaušėse buvo sužeista tai sunkiai tai lengviau į 20 suviržmonių.

Apie šią streiką jau buvo rašyta „Vienybėje Lietuvniku“. Keturių savaitės atgal apie 3000 Williamsburgo cukernės dirbančių žmonių išejo į streiką, reikalaudami vienpus išstatyti į darbą tris darbininkus, kurie buvo veiklys kovotojai už darbininkų algygas, ir kompanija jų neapkėdama, buvo atstačiusi į darbo. Paskui buvo reikalaujama 2 centu ant valandos pakelti algos (davaryt iki 20c). ir dar pagerinimų dirbtuvėje kitų algygų, kuriomis čia dirbtuvė negali pasigirti.

Cukernės darbininkai jau yra susiorganizavę unijon, kaip skyrius American Federation of Labor ir gabijų vyru vedami ikišiolai pastebėtinoje vienybėje laikosi ir veda streiką ant gyvasties ir mirties—nes po teisys bei, cukernėse ikišiolai į darbininkus žiurėjo bosai kaip į gyvulius, skriaudė mokesčiai, sunkino darbais, emė kyšius už davimą darbo, vertė kad darbininkai

fundytų cigarų ir alaus, etc. O alga—vo tik atsigint iš bado! Tokia darbininkų vienybė, žinoma, nepatiko nei cukraus trustui, nei jo boseliams, kuriems bai-éjos, kad darbininkai laimėjų nustos maldaus dami darbo bučiuoti rankas, duoti kišius, fundytis—užtruks taip sakant melziamoji karvutė, nors iš jos jau beteka tik prakaitas ir kraujas... To-dėl nusprendė: zut-but, o streiką sulaužyt!

Pirmausiai trustas bandė zadėjimais prigaut. Kalbino jų vadovus parsiduot, bet nieko nepėše. Atsiuntė kažkokius smailus vaikėlius, tamios spalvos ypatas, kurie patamsiai—užuoaimomis prikalbinėjo darbininkus eit į darbą, o girdi, trustas jų nenuškriaus. Ir iš to nieko neišėjo. Darbininkai tvirtai laikėsi: „Tegul priima tuos ką brašalino, tegul pripažįsta unija, tegul pakelia žmoniškai mokesčių!“—taip buvo pasutinis ir tvirtas streikininkų atsakymas. Matydamas, kad susipratusių žmonių negalima suviliot pasidabrintais liežuvėliais, trustas griebesi paskutinio įrankio—streiklaužių.

Pirma šito, trustas paleido melagingo paskalą, buk cukernės visai uždarysią. Tuomi tikėjosi atsiekt du tikslu: nugaziint darbininkus, iš kurių bailesnieji gal ateis prašytis į darbą; taipgi atitraukti neramensiu našo dirbtuvės, kad liuosai galima butų vaikščioti į darbą skebams.

Liepos 28 d. trusto jau buvo parsigabenta iš New Yorko apie 40 skebų, o prie dirbtuvės jau buvo išklijuota apgarinimai, girdi: kurie pirmesni darbininkai šriti ateisite dirbt, tai ateikite; bet kiti visi jau nebegausite darbo. Ta dažniausiai streikieriai baisiai intužo, ir minios žmonių apie 3000, vyru, moterų ir vaikų, susirinkę—laukia, kas čia bus. Trustas vakarykšciai dave žinią į policijos valdybą, kad prisipėstu, kiek tik gali, policininkų; bet policijai jau nusibodo trusto ergelai, todėl atsiuntė visai nedaugelį. Todėl trusto aprėyta „special“ policiamai iš tų pačių skebų ir taip prisirengė „pradejo dirbt“. Iš cukernės kiemo išvažiavo vienos vežimės, lydimas apredytų policmanais skebų. Minioje pasigirdo: „Muškim! muškim!“ šaukė vyrai, jiems pritare badiaujančių streikierų moteris, emė klykti vaikai. Pasileido į vežimą su cukrumi ir skebais plytos, akmens ir medžių strepėkai. Paskui tą vežimą išlindo dar keturi ir visi, su sėdinčiis po keturis skebus—policiamanus leidosi važiuoti išilgai Kent Ave. į kitas trusto dirbtuvės Long Island City. Burys žmonių apsupo vežimus ir neleido važiuoti. Miesto policiamanai bandė minią atstumti, tuomtarpu ant jų galvų emė kristi iš gatvės, per langus ir nuo stogų plytos. Viena plyta užgavo skebą policiamą. Jo buta karštai: pašoko ant vežimo ir sušuko: „Saukit!“ Ir visi skebai paleido į žmones iš pištolių šūvius. Tarp žmonių irgi pasirodė revolveriai. Prasidėjo žaudimaisi: čia įsimaišė ir

miesto policija. Tiesa, ji nešovė į žmones, bet virš galvų.

Tuo laiku sustojo keletas tramvajų ir visi konduktoriai su motormanais pabėgo. Ant vieno tramvajaus trepų užsilipo anglų kunigas Farrel, klebonas bažnyčio prie McCadden Hall, kur lietuvių state ant scenos „Živilę“ ir „Keistutį“. Jis emė kalbėti į žmones, kad nedarytų bereikalingo krauso praliejimo; minia biski lyp atlyzo, ir skebų paskubė su vežimais išlėti atgalios į kiemu. Tuom tarpu pribuvė ir daugiau policijos. Prie dirbtuvės durų, ties varatis ir (kaip tvirtina) ant stogų pasirodė su revolveriais ir dirbtuvės boseliai bei užvaizdos. Trustas rengesi dar vie na provokaciją iššaukti. Ir iššaukė. Po pusvalandžio vėl atsidarė cukernės kiemas ir vėl išlindo vežimai su cukrumi ir skebais. Riaušės akiesmirksnijų atsinaujino. Pasileido nuo dirbtuvės ir skebų šuviai, iš minios akmenis. Policija stumė minią šalin, o skebus vidun. Greta su kunigu Farrel pasirodė ir lenkų kunigas Zgleckis. Jie bandė minią naramint, kalbino skirstyties. Šauksmai, klyksmai, keiksmi, grumojimai ir sužeistųjų vaitojimai susiliejo į vieną balsą užmą. Ir kada pribuvė daugiau policijos, ir minia taip išskirstyta, ant gatvės gulėjė vienos žmogus nūšautas, daugelis sužeistų. Moteris sužeistiesiams raišiojo skepetukėmis žaizdas, ambulance vežimai vežiojo juos į ligoninius, o patrulių vagonai kimšo areštutinos riaušininkus ir veze pocijon.

Užmuštas žmogus yra Walerijan Nowakowsky (lenkas), paliko krajuje moterį ir 4 kūdikius. Šitai kapitalizmo aukai buvo iškeltos viešos ir grandiožios

paredė, kad valdžia gerumas priklauso ne nuo partijos programos, bet geru jos išpildytojų, t. y. geru žmonių. Su jų pagalba Seidelis bene uždės visai naują amerikonams valdžios sistemą — ekspertų*) valdžią.

Vargomatis.

Pagal J. Asara.

Apie Japonijos dailę.

„Kur rasim šalį, kuri butų taip apdovanota dailumu kaip Japonija?“

Senai, da nebuvu niekas girdėjęs Europoj Japonijos kanuolių trenkimo, bet japonų dailės obalsis ir jau tada buvo girdimas. Pirmiau, negu ji (Japonija) mīslijo sujudinti galvas Europos politikieriams, ji sujudino pritraukdama savo dailės dailininkus. Nera nei viena iš Azijos tautų prisiartinus taip arti Europai, kaip japonų tauta. Kas indomiau, kad sena ir nepažinta japonų dailė pasirodė labai artėanti dabartines modernizmo dailės Europoje. Net ir viduramžių garsus keliauninkas Mar. Polo žinojo jau papasakoti apie tą šalį, nors jis ir nebuvu ten buvęs. Taip-pat ir XVIII metais, pirm francuzų aristokratijos žibancios kulturos žengimo į kampus, buvo iš Japonijos atvešta Paryžiu stebetinai dailės porcelianinių indai, kvietkais išdirbtis audiniai ir tt.; bet tada žiureta į tuos svetimos žemės svečius, kaip etnografiškus kuriozus (padyvus) ir labiau stebetasi iš japonų mintrumo technikoje, negu iš tikrosios dailės vertės. Tiktai XIX metais pabaigoj Japonijos dailė prisiartino daug arčiau Europai ir jos supratimui; pasirodė muzejuose, krautuvėse, arbā taip sakant, kada į į japonų išdirbiniai mūdon, tuo mūsyk atsirado geresnė proga susipažinti Europos dailininkams su japonų prazydusia dailė. Japonijos lietsargai gana gerai patiko Europos merginoms; bet japonų dailės paveiksluose modernūs dailininkai matė kaž-ką savotišką, nauja ir gyvą, daili stylizavimą, vienok tikrą realizmą: matė pasiliuosavusia dailę nuo senų šablonų ir išklibusių tradicijų.

Japonija ējo į Europą, nes Europa, tai yra europinė kultura ējo į Japoniją. Japonijoje su XIX metais pabaiga įvyko didelės draugijinės permainos. 1868 m. tapo sugriautas feodalizmas (baudžiauninkija), o japonų jaunoji gentkartis skubinai ējo prie Europos kulturos šaltinių; važiavo į universitetus, kviečė pas save Europos mokytojus vyrus ir dviešinties metų laiku prisisavino tiek daug Europos kulturos, kiek nei viena kita tauta nera prisisavino per ilgus metais. Japonija, taip veikliai pasinaudojo Europos kultura, kad net pajuokdami europiečiai pradėjo japonus vadinti „Europos bezdžionėmis“. Ir Čemberlen's, japonų literaturo žinovas tvirtina (The class. poet. of the Jap.), jogei viešpataujanti nuomonė, — kad japonai yra tauta, kuri viską daro stropiai pamėgdžiodama Europos tautas, kaip seniai sekė chiniečius ir korejiečius, — yra pamatuota. Vienok labai klystū tas, kuris manytų, jog ji sekdamas kitas tautas, butų nustojusi ir savotiško originališkumo! Šalia gabaus glaudimosi prie visko, kas tik yra naujas ir turintis svarbą, perdēm visur išiskverbia tautiškos japonų ypatybės. Savo religija, dailė ir literatūra, jie yra ingavę nuo Chinių ir Korėjos; bet dabar jau viskas yra japoniškas pilnoje to žodžio prasmėj. Jie lanko Europos mokyklas, mėgins įveisti latinišką alfabetą, vienok lieka karštai patriotas, gerbia seną praeitį ir tyrinėja viską, kas tik rišasi su taučiukumu. Todėl tai kai-kurie visuomeninkai net ir tvirtina, jog japonai tik dėl to ir pasinaudojo Europos kultura, kad tik ingyti savo intekmę Rytinėse Valstijose ir tada paskleisti „geltonajį pavojų“ po pačią Europą. Jie yra linksma budo ir labai mūndagus; bet kas juos pažista, tas žino, kad šalia šypojimosi nemazai slepiasi pašaipos ir švelnaus apgavingumo. Todėl butų labai stebetina, jeigu Europos kulturos įspudžiai galėtų trumpu laiku užslopinti tas ypatybes ir ju dailės savotišką originališkumą...

(Toliaus bus.)

Barabōsius.

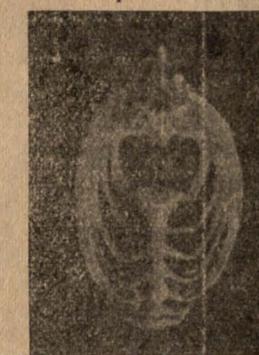
Apie kuno išlavinimą.

Pagal prof. G. Blūnclį.

Parašė P. Norkus.

(Taša.)

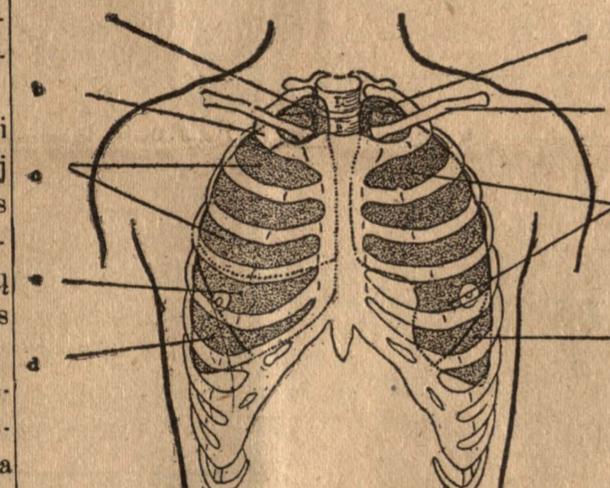
šonkauliu). Jau vystymosi istorija peržvelgdamis mūsrandame, kad viršutinė krutinės klėtkos skylė lygiai išsiškėtu, kaip į plotį taip ir į gilumą, ir tuomi ji panėti į gyvulių krutinės klėtkos formą; toliaus vėl matėme, kad keičianties šonkauliu padėjimui diumas viršutinės skylės po truputį darosi plastesniu. Neaiškinant plačiau turi but aišku, kad juo smarkiau

(Pav. 20.)

Nuošalių krutinės klėtkos žanagalvės bezdžionės. Matoma didelis išivystytas krutinės klėtkos skylės (ji rubežiuojasi viduriniais viršutiniais šonkauliu kraštais).

Beto, 19 paveikslėlis parodo ir tą, kad nelygiame krutinės klėtkos išivystyme ir viršutinis šonkaulius lošia svarbią rolo. Viršutiniai šonkaulai ant paveikslėlio 19b mažesni ir turi mažesnius lankus, negu viršutiniai šonkaulai paveikslėlio 19c; šie paskutiniai turi beveik tokį pat padėjimą, kaip ir pav. 19a. Nupieštose b ir c (pav. 19) vizijose matome, kad abiejų šonų viršutiniai šonkaulai beveik vienodame augštumė stovi, tai yra — viršutinės krutinės klėtkos skylės simetriška (lygiai lygė). Vienok gali but ir tokie atsitikimai, kada viskas kitaip stovi — tada mūs kalbėsime apie asimetrišką (nelygiai-lygę, kreiva-lygę) viršutinės krutinės klėtkos skylę. Labai tankiai randasi viršutinėje krutinės skylėje nelygiai-lygë, arba net didesnėje krutinės klėtkos dalyje išskliaipimai, kuomet viršutinė nugarkaulio dalis (ties krutinės

(Pav. 21.)

Padėjimas plačių krutinės klėtkoje pasuaugus žmogų, a, a'—plačių viršugaliai, b,—praktis (clavicula-clavicula), b,—viršutinis šonkaulis, e,—žemutinės plačių dalis, e,—dešinėjų vidurinės plačių dalis.

klėtkoje) iškrypusi yra šonan. Da nelabai senai gydytojams Hardt'ui ir Harras'ui pasisekė intikrinančiai prirodyt, kad nugarkaulio vystymosi laiku, jo pasikreipimas į šoną kadir mažiausiai laipsnyje iššaukia krutinės klėtkos sustatyme dideles anomalijas (nesuotikmes, kliaudis). Jei jau kartą tos anomalijos apsireiškė, tai vargai kada-nors jos bebus prašalinamos. Nuostolis, koki žmogui padaro simetriška ar asimetriška, t. y. lygylė ir nelygylė krutinės klėtkos skylė, taip ar kitaip budama džiovos suparalyžiuota išsireiškia tame nedideliam laikelyj, kuris apjuosia iš vidurinės viršutinės, o kartaais ir antruoju šonkauliu. Dalykas štai kame. Aštrys viduriniai krašteliai viršutinių šonkaulų lyg koksiauras ryšis apsupa plačių viršunelės ir tada juo apsunkina jų darbavimą. I tą laiką, kada ateina žmogaus lytinis subrendimas ir kunas išsitiesia, o krutinės klėtkoje vis dangiai ir daugiau artinasi į savo busimą paprastąjį ir jau galutiną formą, plačiai taipgi smarkiai vystosi ir jų viršugalai, arba taip vadinasios plačių viršunės peranga viršutinė krutinės šonkaulius, kur ir užima sprandinių ar kitokį raumenų vietas. Paveikslėlis 21—mas parodo tokį padėjimą plačių viršugalų pasuaugus žmogų; jie išsikiša pro vidurinius viršutinių šonkaulų kraštus. Kiekvienas iš skaitytojų žino, kad gydytojas atėjės pas ligonį ir norėdamas prisiklausyti plačių viršugalų veiklumui, visada klausomają triubelę prideda augščiau viršutinio šonkaulio. Džiova gi suparalyžiuotoje krutinės klėtkoje augimas plačių viršugalų neapsistoja dėlei susisaurinimo viršutinės skylės, bet atbulai: nežiurint į jos siaurumą plačių viršunės auga. Tokiuose atsitikimuose plačiai ir pati krutinės klėtkos tankiai nėt buna ilgesnė negu paprastai

prie sveiko žmogaus. Kuomet plačių viršugalės (per gymnastiką kvėpavimo ir kaklo) kilnojimai viršeina už krutinės klėtkos rubėjų, tai dėl plačių pašutinės krutinės klėtkos. Mūsų vaikai privalo prasidaro labai nemalonios aplinkybės, nes viršutinės giliai kvėputai taip lygiai kaip mokinasi pašonkauliu spaudžiami, jie negali liuosai veikti. Lengdauginimo tobyčios. Tuose metuose gymnastika atva suprast, kad tokis plačių suspaudimas, sumažina neša didžiausią naudą, padeda gera susiformuoti kūnejimą oro į plačių viršugales, taip gi spaudimas no organizmu ir nera jokios abejonių, kad šiam lai ant kraujų indeliu apsunkina kraujų bėgiojimą, gali but sumažintos tos didžiausios nelaimės, kūma ir tokiu budu tos plačių dalis turi pasilikti nerias duoda draugijai džiovininkų krutinės klėtką. Ši veikliomis, kurios ir be to jau dėlei mažo ties tuom tą kalbėdamas turia omoneyje, kad labai tankiai virdaiku kilnojimosi krutinės klėtkos mažai tegali veikti. Toks tai plačių suvaržymas ir jų neveiklumas jie negreit auga, o vėlesniame amžuje jie pradeda duoda gerą dirvą išsigriebti į plačių ligų bakterijas, spausti plačių viršugales ir juos ilgainiui prirengia joms, pagimdantčiomis tuberkulozą arba džiovą. Viapri džiovos. Gera gymnastika lavina judėjimus siems žinoma, kokių nesuskaitomas aukas tuberkulozas kasmet nuneša; iš pradžių jis dangiausiai apsiligiasi; tokiu budu smarkiau auga viršutinės iššaukiai, darosi didesnė viršutinė krutinės je ar viduryje antros dešimties metų amžio, tai yra klėtkos skylė, o tas visas jau nedaleidžia užsidėti džioygiai tame-pat laike, kada plačių viršugalės užvatos pamatams. Kada žmogus galutinai išsivysto ma paskutinę dykų vietą ir nebegali išeit. Kada susiaurina viršutinė praskiebia, tai jau mūs matome plačių klėtkos forma; bet racionališka kvėpavimo gymnastika pilnai džiovos suparalyžiuotą krutinės klėtką ir galima jau lauki vieną džiovos bainių pasekių. Vienok gali sulaikyti nuo sukietėjimo šonkauliu kremzles ir galima jau lauki vieną džiovos bainių pasekių. Nuo kvėpavimo gymnastikos plačių puslėlys lygian ir smarkiau didinasi, negu nuo paprasto kvėpavimo. Mokyti daktarai su pagalba Kentgeno spinduliu daugelį kartų plačių reis nebeduoda liuosai atplaukti kraujui ir taipgi neviršugalėse patyrė kokius tai šešilius, kurie po neleidžia išbėgti limfai, o tuomi gydymą daro sunkumą laikui vartojant kvėpavimo gymnastiką, išyra arba ir visai nebegalimu. Negali buti jokių ginčų. I tuos šešilius reikia žiurėti, kai po rezultatai nekad racionališkai kova su džiovu turi but pradedama pilno išspėlėjimo plačių puslėlių, ir jie yra geru pačiu jaunystės laiku, kada žmogus kunas fiziškai ženklui, kai mūs kvėpuodami mažai vartojame plautebėivysto. Šioje kovoje reikia viską daryt, kuomet viršunės iššaukiai, bet su visais nežinomais, kurie po neaugščiau apsipažinome. Vienok ar galima to bakterijos, o tokius mūs visur ir visuomet inkvēpiame.

Aš tikiu, kad neberekalo parodžiau, kaip vystomis bėgyj raumenų veiklumu formuojais nugarkauklis. Kaip tenai, taip ir čia: geras išivystymas krutinės klėtkos priklauso nuo stiprumo raumenų. Visas nukarstus pečius. Jei siuvėjai ir siuvėjos neištaisyti krutinės klėtkos išivystymo procesas bus lengviau drabužių ant savo klientų figuros, tai vieni tik nu suprantamas, jei mūs pausimė už pradžią to išivystyti pas daugelį žmonių, priversti atidėti joje esančius organus, tai yra plačius ir širdį. Šių organų forma daro didelę intekmę ant krutinės ziskojo auklėjimosi. Po žodžiu petys mūs suprantame išsikišančią į šoną augštesnę žmogaus kuno dalių. Petys susideda iš dviejų kaulų: lanko (clavicle) ir esančių smegenų priguli galvos kiaušinė formos. Arba dar aiškiu pasakysime: viršutinė kuno dalių išmentės. Ten, kur susineria šie du kaulai, yra augšvaidžia yra tokia, kokia išvaidžia turi vidurinės dalis. Čiai peties vieta. Pečių kaulai jungiasi liemenio kaulais tiktais vienoje vietoje: ties krutinės viršunės esančiu kaulu. Daugelis raumenų, kurie ateina nuo galvos, kaklo ir kupros. Tvartas suauklieti tokią krutinės klėtką, kuri butų tinkamai darbštumas prigelbsti geram pečių susi rankų; pagaliaus jauna krutinė vystosi taip, kad buvo statymui. Bet jei raumenis neišvystyti ir silpnintu truputį platesnė, o ne ilgesnė. Tas kas užsimetė pečių palinksta žemyn ir truputį priešėjį; ypatingai gimo laikui ysciuje prasideda po intekme prigimties, tada, jei krutinės klėtko perdaug išsivystusi į plotį, tarsi kudikui užgimus ar jaunystės laiku užsibaigia po (džiovininko krutinės klėtkos). Šitas paeina iš to, intekme tiesiui nusilaikymo. Rankų spėka ir gilių laikų dėlei dėl to tai pasidaro papliokštai krutinės. Kaip labiai apsireiškiai silpnumas raumenų, tuojuo daugilis neilgesnės būna pasiekiamos. Néra jokios abejonių, kad nesupranta kaulais tiktais vienoje vietoje: ties krutinės viršunės esančiu kaulu. Apart šio, pečiūose yra dangelių raumenų, kurie ateina nuo galvos, kaklo ir kupros. Tvartas suauklieti tokią krutinės klėtką, kuri butų tinkamai darbštumas prigelbsti geram pečių susi rankų; pagaliaus jauna krutinė vystosi taip, kad buvo statymui. Bet jei raumenis neišvystyti ir silpnintu truputį platesnė, o ne ilgesnė. Tas kas užsimetė pečių palinksta žemyn ir truputį priešėjį; ypatingai gimo laikui ysciuje prasideda po intekme prigimties, tada, jei krutinės klėtko perdaug išsivystusi į plotį, tarsi kudikui užgimus ar jaunystės laiku užsibaigia po (džiovininko krutinės klėtkos). Šitas paeina iš to, intekme tiesiui nusilaikymo. Rankų spėka ir gilių laikų dėlei dėl to tai pasidaro papliokštai krutinės. Kaip labiai apsireiškiai silpnumas raumenų, tuojuo daugilis neilgesnės būna pasiekiamos. Néra jokios abejonių, kad nesupranta kaulais tiktais vienoje vietoje: ties krutinės viršunės esančiu kaulu. Apart šio, pečiūose yra dangelių raumenų, kurie ateina nuo galvos, kaklo ir kupros. Tvartas suauklieti tokią krutinės klėtką, kuri butų tinkamai darbštumas prigelbsti geram pečių susi rankų; pagaliaus jauna krutinė vystosi taip, kad buvo statymui. Bet jei raumenis neišvystyti ir silpnintu truputį platesnė, o ne ilgesnė. Tas kas užsimetė pečių palinksta žemyn ir truputį priešėjį; ypatingai gimo laikui ysciuje prasideda po intekme prigimties, tada, jei krutinės klėtko perdaug išsivystusi į plotį, tarsi kudikui užgimus ar jaunystės laiku užsibaigia po (džiovininko krutinės klėtkos). Šitas paeina iš to, intekme tiesiui nusilaikymo. Rankų spėka ir gilių laikų dėlei dėl to tai pasidaro papliokštai krutinės. Kaip labiai apsireiškiai silpnumas raumenų, tuojuo daugilis neilgesnės būna pasiekiamos. Néra jokios abejonių, kad nesupranta kaulais tiktais vienoje vietoje: ties krutinės viršunės esančiu kaulu. Apart šio, pečiūose yra dangelių raumenų, kurie ateina nuo galvos, kaklo ir kupros. Tvartas suauklieti tokią krutinės klėtką, kuri butų tinkamai darbštumas prigelbsti geram pečių susi rankų; pagaliaus jauna krutinė vystosi taip, kad buvo statymui. Bet jei raumenis neišvystyti ir silpnintu truputį platesnė, o ne ilgesnė. Tas kas užsimetė pečių palinksta žemyn ir truputį priešėjį; ypatingai gimo laikui ysciuje prasideda po intekme prigimties, tada, jei krutinės klėtko perdaug išsivystusi į plotį, tarsi kudikui užgimus ar jaunystės laiku užsibaigia po (džiovininko krutinės klėtkos). Šitas paeina iš to, intekme tiesiui nusilaikymo. Rankų spėka ir gilių laikų dėlei dėl to tai pasidaro papliokštai krutinės. Kaip labiai apsireiškiai silpnumas raumenų, tuojuo daugilis neilgesnės būna pasiekiamos. Néra jokios abejonių, kad nesupranta kaulais tiktais vienoje vietoje: ties krutinės viršunės esančiu kaulu. Apart šio, pečiūose yra dangelių raumenų, kurie ateina nuo galvos, kaklo ir kupros. Tvartas suauklieti tokią krutinės klėtką, kuri butų tinkamai darbštumas prigelbsti geram pečių susi rankų; pagaliaus jauna krutinė vystosi taip, kad buvo statymui. Bet jei raumenis neišvystyti ir silpnintu truputį platesnė, o ne ilgesnė. Tas kas užsimetė pečių palinksta žemyn ir truputį priešėjį; ypatingai gimo laikui ysciuje prasideda po intekme prigimties, tada, jei krutinės klėtko perdaug išsivystusi į plotį, tarsi kudikui užgimus ar jaunystės laiku užsibaigia po (džiovininko krutinės klėtkos). Šitas paeina iš to, intekme tiesiui nusilaikymo. Rankų spėka ir gilių laikų dėlei dėl to tai pasidaro papliokštai krutinės. Kaip labiai apsireiškiai silpnumas raumenų, tuojuo daugilis neilgesnės būna pasiekiamos. Néra jokios abejonių, kad nesupranta kaulais tiktais vienoje vietoje: ties krutinės viršunės esančiu kaulu. Apart šio, pečiūose yra dangelių raumenų, kurie ateina nuo galvos, kaklo ir kupros. Tvartas suauklieti tokią krutinės kl

Knygu Kataliogas.

Adomas Mickevycia (1798-185) Jo gy
enimas, raštai ir darbai. Parašė A. J.
Daukantas. Plymouth, Pa., 1902, p. 40 15c

Ar socialistais galut kataliku? So
dėdams ir draugams darbininkams. Pa
rašė Žmogus. Plymouth, Pa., 1900, psl.
22 10c

Augis darbininkų judėjimo Lietuvoje. Ši knygelė apša darbininkų judėjimą
ir visokius sukilimus. Naudinga per
kaityti kiekvienam. Parašė A. Lietuvos
ir N. N. Plymouth, Pa., 1900, p. 58 15c

Apuoko Saplū Cios yra rinkinėlis
iš paveikslėlių iš gynenimo: Laipsnių,
Po mirties, Ketasprandis. Parašė juos
gabus feljeton rašėjas Šluburis. Jo pa
velksleliai aštrai siektelė vesus oplau
sius gynenimo apsireiškimus. Vletomis
reikia verti, vietomis juoktis. Parašyta
labai aškioje kalboje, kad ir mažai mo
kanties lengvai skaito. Brooklyn, N. Y.
pust. 15c

Eglė Žalčiu Karalienė. Dramatas pen
kiuose apsireiškimuose. Parašyta iš mi
tologiško senovės lietuvių padavimų.
Parašė Aleksandras Fromas (Gužutis).
Antra laida. Plymouth, Pa., 1906, psl.
56 15c

Gyvenimas Genvalytės. Pamokinanti
ir labai sujudinanti apysaką iš senovės
laikų. Antra laida. Plymouth, Pa., 1906,
pust. 22c 50c

Girtuoklių Adynos. Antra laida. Bro
oklyn, N. Y., 1908, psl. 16 10c

Undri Nasiš. Juokažiai dvėjose ve
ikme. Paimta iš tikro atsitikimo Lie
tuvoje. Ši knygutė perstato gana ju
koje formoj, kalb viena ukininkė mo
slo savo gudrumu gavo gera jaunikij ir
kas iš to paskui išejo. Labai lengva per
statyt teatr myltojams. Parašė Ale
ksandras Fromas (Gužutis). Su autorius
paveikslu. Brooklyn, N. Y., 1908, psl.
40 15c

Grandus Verksmai. Arba pasibudini
mas prie apmislėjimo kančios Viešpaties
Jezaus Kristaus 10c

Herbertas Spenceris. Trumpa per
valga jo philozophijos. Parašė Krapot
kinas. Vertė Dr. J. Šliupas. Plymouth,
Pa., 1904, psl. 39 15c

Ideja ant mėlynio. Apysaka myl
dienų. Aukauja broliams lietuviams.
Musė Plymouth, Pa., 1900, psl. 54 10c

Istorija apie gražią Katriuką iš jos
visokius atsitikimus. Antra laida. Ply
mouth, Pa., 1901, psl. 32 10c

Išgriovimas Kauno Pilis (1352 m.).
Dramatas keturiuose apsireiškimuose.
Iš Lietuvos dečių. Parašė Aleksandras
Fromas (Gužutis). Antra laida. Ply
mouth, Pa., 1906, psl. 88 20c

Is po budelio kalarvio ir Kajimas. Dvi
apsakos. Parašė M. Černeda. Vertė V.
Stagaras. Plymouth, Pa., 1894, p. 256 50c

Is bažnyčios istorijos. Kiekvienam
verta perskaityt. Parašė A. D. Ply
mouth, Pa., 1906, psl. 16 10c

Istorija Septynių Mokinjų. Akv
skaitmai. Išleidimasis trečias. Plymouth
Pa., 1904, psl. 158. 50c

Is kur atslandra nusidėjellai? Soci
joliųzis pięsinių. Knygutej trumpa
ir aškiai parodo, iš kur musų laikouose
gimsta ypačios prasidėjelai ir nedore
lių ir kaž kai jais turi draugiaj daryt. Čia
yra placių medegos diskusijoms. Parašė
A. J. Brooklyn, N. Y., 1908, psl. 22 10c

Itekmė Socjalizikų Šanlygų, ant visų
kulturos šakų. Ši knygutė perskaicius
galima daug pasimokint. Vokiškai para
rašė J. Stern, Lietuviai vertė J. Ši
daras. Plymouth, Pa., 1898, psl. 94 15c

Juozas Arch. Sodietis-deputatas An
glijoje. Ši knygutė vertėti kiekvienam
perskaityt. Parašė A. D. Plymouth, Pa.
1905, psl. 18 10c

Mynthai, pasakos ir legendos Žemaičių.
Surinkti ir išleisti per Dr. R. Edm. Ve
kenstedta, vyresnijų senoviskų kalbų
mokytojų prii Nikolajaus gimnazijos
Lietopojė (Kurše). Yra tai aktyviausios
ir juokingiausios senoviskos pasakos
apie visokius stebuklus ir prajovus, apie
darbus geru ir piktų dvasių, apie Lau
mes, Laimes, Raganas, Vilkalokus ir kt.
Lietuviai išguldė J. Šliupas M. D.
Plymouth, Pa., 1897, psl. 190 50c

Mūsų dielės. Per ką Lietuva kenčia ir
kas vargina lietuvius. Parašė Žmogus.
Plymouth, Pa., 1901, psl. 31 10c

Moksločių Tvardaunakas. Apsakas tā
žmonių adavimui, kaip Tvardaunekė
ir užpūlo žmogžudžių ir kas iš to iše
jo. Lenkiškai parašė J. I. Zarewski.
Lietuviai išguldė F. M. Dvi dailys.
Plymouth, Pa., 1905 psl. 174 50c

Laima ir planetos. Knygutė tinkanči
auknuonei perleidimui smaugas laiko.
Iš jos galima išperti savo laime, ar nelai
me, ar myli ji mergele, ar ja vaikinas.
Antra laida. Plymouth, Pa., 1899, psl.
47 25c

Lietuviškos dainos iš visur surinktos.
Yra tai rankius iš 400 visokų dainų.
Tėvyniškios dainos, Pasakios dainos, Mit
ologiskos ir seniausios dainos, Dainos
apie girtybę, Meiliškios dainos, Juokau
dainos, Kariskos dainos, Dainos iš
baudžiavos gadynių, Naslači dainos,
Raudos dainos, Visokios dainos, & Ply
mouth, Pa., 1893, psl. 496 \$2.00
Apdryta \$2.50

Lietuviškos Istorija. Simano Daukanto.
Nuo seniausios gadynių iki Gediminui,
Didžiam Lietuvos Kunigališkiumi. Kniga
I. Plymouth, Pa., 1898, psl. 483 1.50

Apdryta \$2.25

Lietuviškos Istorija. Simano Daukanto.
Nuo Gedimino D. L. K. iki Liubimo
unijai, Kniga II. Plymouth, Pa., 1897,
pust. 581 \$1.50

Apdryta \$2.25

Abidvi prie kruvai drutu apdaru \$4.00

Lietuviškos Tauta. Senovėje ir šiaidien.
Apaščiai apie lietuvių praeitį. Kiekvienam
lietuviui yra naudinga apie tai žinoti.
Parašė J. Šliupas M. D. Tomas I. Ply
mouth, Pa., 1904, psl. 464 \$1.50

Tomas II, psl. 564 \$1.75

Abu tomai \$3.25

Telephone 2762 Greenpoint.

Daktaras Brandsteinas

Turėjė praktika Europoje 18 metų, dabar Brooklyn, N. Y., atidare ofisą:
103 So. 2-nd Str., kampus Berry Str.

GYDO naujausiu budu ligas vyru, moterų ir kudikių.
Specjalistas prie ligų chroniškų (isenėjusių).

Valandos priemimui liganui:

Isz ryto nuo 9 iki 10; vakare nuo 6 iki 10.

Gvarancijos Numeris
15524

Tėmykit Firma,
Etikietė ir Numeri:

GERIAUSIAS

ant prašalinimo spuogų intapu, ir visokų kitų
išmetimų ant veido, ir kad padaryti veida teip
čystą ir smagų ir gražų kaip aksomą—vartok:

„La Metamorphose“ Mosti, prėke 50 centų.

„La Metamorphose“ Muila, prėke 15 centų.

„La Metamorphose“ Padra, prėke 35 centai.

Reikalauskite aptiekose, ar pas mus,
prisiundami markemis pilna suma
ant mūsų adreso:

**ADAMS' CHEMICAL
LABORATORIES, Dep. D.,**
110 W 34-th St., New York.

New Phone 4023-2. Lock Box 48

CHAS. ADAMS.

Laikau agentūrą, parduoju šifkortes
ant geriausią linijų ir greičiausią lai
vų ir siunti pinigus iš visas vieto da
lis, saugiai, greitai ir pagal tos dienos
kursą. Prieg tam laikau HOTELI.

Chas. Adams,

George ave & Ash st., Parsons, Pa.

**DR. RICHTER'S
"PAIN-
EXPELLER"**

Su vienu buteliu

Pain Expelerio

Gali askausmę gilinę praginti.

Siema vaistams dėl suteipimo negal
jokių kiti lygiintis. Niekas neduoda
teip greito palenningvimo ir pastovio
čiai skausmuose Romatizmo, Neu
ralgijos, Išsiukimo, Sudurimo t.t.

Gaunamis visose aptiek, už 25 ir 50c

F. AD. RICHTER & CO.

215 Pearl st., New York.

Tėmykit ant Ankerio
ženklo apsaugojimo

„VIENYBES LIETUVNIKU“
AGENTAI.

W. Šarpalius. Alden, Pa.

Baltimore, Md.

J. Luis. 521 W. Baltimore st.

Lit. National Library.

112 Green st.

Brooklyn, N. Y.

E. Fromas. 73 Grand St.

T. Jarmala. 217 Berry St.

J. Ambrasius. 120 Grand st.

Cambridgeport, Mass.

S. Gritz. 541 Main St.

P. Bartkevičius. 877 Cambridge st.

Chicago, Ill.

Jos. Valmeris. 168 W. 18 th st.

P. M. Kaitis. 221 Wabansia Ave

E. St. Louis, Ill.

K. J. Baranauskas 452 Collingsville ave

Easton, Pa.

Feliksas Raulynaitis. Box 196

Grand Rapids, Mich.

J. Garnupis. 352 Hamilton St.

Kenosha, Wis.

M. K. Petruskas. 918 Gunie st.

Montello, Mass.

B. P. Miškinis. Box 124

Newark, N. J.

V. Ambravelyčia, 178 Ferry st.

New Britain, Conn.

M. J. Czeponis. 21 Pleasant St.

J. Mažeikia. 28 Connerton st.

New York.

J. M. Danielius. 64 Gan-evo rt st.

Pittsburg, Pa.

J. G. Miliauskas. % Union Saving Bank.

Scranton, Pa.

J. Petrikis. 1514 Ros. Ave

So Boston, Mass.

N. Gendrolis. 224 Athens St.

So Manchester, Conn.

A. Zokaitis. 30 School st.

Turners Falls, Mass.

K. P. Szmonkis. box 671

Waterbury, Conn.

J. Zementaukas. 39 W. Porter St.

Worcester, Mass.

J. Kalakauskas. 55½ Green st.

**PIRMAS LIETUVIŠKAS
Fotografistas ir Maliorius
VISOKIU ABROZU.**

—Darba—

atlieku pui
kai už prie
namą prekę.

